

– at man sender en nyhedsmængde, som svarer til den nyhedsmængde, man sender i Danmarks Radio, nemlig 1.000 timer. Det er flot, det er godt, det er mangfoldigt.

På TV 2-siden er det sådan, at vi har spurgt, hvad det er for en speciel situation, vi er i. Vi er i en situation, hvor rettighederne kommer til at koste mere og mere; vi er i en situation, hvor blandingsøkonomien er under pres, fordi statsstøtten viser, at Kommissionen interesserer sig for den blanding af offentlig økonomi og licensøkonomi, der er i det danske samfund.

Lad os nu se, hvordan den sag ender. Hvis den ender med, at vi taber, så er det jo endnu et godt argument for, at det er en god idé at privatisere TV 2. Og vi privatiserer kun TV 2, fordi vi forbedrer kvaliteten i TV 2. Igen: pas nu på med dommedagsprofetierne. Vi nærmer os en situation, vi har i alle andre dele af verden. Der er ikke nogen andre lande, som har to offentlige stationer, som vi har, og der er kun fem eller seks lande, som har én offentlig station, som vi har.

Så vi er stadig væk i en meget privilegeret situation, hvor vi har stillet barske, barske krav til Danmarks Radio, barskere, end der nogen sinde har været stillet før, med hensyn til indhold, journalistik og objektivitet, og det vil vi også gøre til TV 2's nye ejere, barskere end dem, man har i dag.

Så man kan være ganske tryk ved kvaliteten. Man kan være ganske tryk ved pluralismen. Vi prøver at kigge fremad i stedet for at kigge tilbage. Det synes jeg for øvrigt, der desværre lidt har været en tendens til. Man kigger hele tiden tilbage, tilbage, tilbage i stedet for at se frem på de muligheder, der f.eks. er inden for medieområdet, hvor mangfoldigheden og globaliseringen betyder, at alle mennesker i dag via nettet og satellitter nu har mulighed for at tage en mangfoldighed af forskellige kanaler. Og der er det vigtigt, at vi ruster det danske TV 2 til den markedssituation. Det gør vi ved en privatisering, som vil finde sted i år.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er der et par korte bemærkninger til ministeren.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren, dengang man vedtog at fjerne portostøtten, var klar over, at det ville få den følgerkning, at taksterne så ville blive forhøjet med et meget

stort yderligere beløb som følge af beslutninger i Post Danmark. Mit spørgsmål til ministeren er – og nu vil jeg bede ministeren svare, vel vidende at ministeren har et ministeransvar over for Folketinget: Vidste ministeren eller vidste ministeren ikke dengang, hvad der ville ske med taksterne?

Det er et meget afgørende spørgsmål. For ministeren var jo ude i det rene hykleri med, at det var alle mulige andre, der havde truffet nogle onde beslutninger henne i Post Danmark. Men ministeren vidste det jo godt.

Jeg vil være meget interesseret i at høre ministerens svar på det spørgsmål.

Og så vil jeg bare bede ministeren besvare det enkle spørgsmål: Hvem kan og hvem kan ikke købe TV 2?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det ville jo være rart at vide for hr. Keld Albrechtsen, hvad jeg vidste, og hvad jeg ikke vidste. Hr. Keld Albrechtsen er velkommen til at komme ind i min hjerne og granske den på et tidspunkt. Men jeg kan betro hr. Keld Albrechtsen, at det var en lovgivning, som foregik i et andet ministerium, nemlig i Trafikministeriet. Derfor var vi ikke involveret i den sag i Kulturministeriet, så mit vidensniveau var ikke så højt som det, hr. Keld Albrechtsen antyder nu her.

Det, som jeg kan henholde mig til som kulturminister, er den pulje, der er under Biblioteksstyrelsen og som hører til i Kulturministeriet, på et par og tredive mio. kr., hvor vi har som mål at kunne give næsten det samme tilskud til en kategori af foreningsblade, som der var før. Så den debat er jo gået helt ud af proportion. Man mister, kunne jeg forstå på en af ordførerne også i dag, helt op til 400 mio. kr.

Jeg vil lige minde om, at på finansloven – nu har jeg ikke lige sagen her, for som sagt hører den ikke til kulturministerens område – sparede man i Trafikministeriet 180-190 mio. kr. på det her, nemlig ud fra en retlinet ideologisk tankegang om, at hvis man udgiver et blad, så skal man selvfølgelig selv betale porto for det. Det er jo bl.a. derfor, at man er medlem af en forening.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at hvis man ikke vidste det, så er det jo en renlivet skandale. Man vedtager altså dramatiske konsekvenser for alle bladene uden